

Ovisshet i Riksby:

Kolonisternas framtid
BEROR PÅ FLYGET

— Flyget är vår räddning! Så länge Brommaflyget finns kvar kan vi räkna med att få behålla våra kolonilotter.

Det säger medlemmar i Iris och Riksby koloniträdgårdsföreningar. Meningen är att de prunkande kolonitäckorna norr om Brommaplan och kring Riksby ska lämna plats för bostäder och en trafikled från Brommaplan till Huvudstaleden. Det står i områdesplanen för centrala Bromma. Kommunfullmäktige tog planen i juni 1973, men i väntan på att flygfältets framtid avgörs ligger alla planer på is.

— Ovissheten är vårt stora problem, säger Sven Lindblom, som är ordförande i Aktionsgruppen för Iris och Riksby koloniträdgårdars bevarande.

Det är koloniträdgårdsområdena Iris, Glia och Riksby som drabbas när planerna på trafikleder och bostadsbebyggelse sätts i verket. Kvar blir bara en del av området Glia.

Koloniträdgårdsområdet Iris är från 20-talet och består av ca 60 lotter, Riksby från 30-talets början, ca 130, och Glia från åren omkring 1940, ca 180 lotter. Totalt alltså ca 375 kolonilotter som hotas av markslukande kommunala framtidsplaner.

— Områdesplanen innebär att det bara blir kvar ett 100-tal, uppsplittrade i småområden av trafikleden, säger man i aktionsgruppen.

Aktionsgruppen kom till som en direkt följd av att kommunfullmäktige tog områdesplanen. I lagens mening är planen en generalplan, men man kan inte börja bygga förrän en stadsplan finns. Och någon sådan har inte antagits ännu.

● Ständig press

— Men vi har ändå en ständig press på oss, säger Sven Lindblom. Vi har en gång blivit uppsagda för omedelbar avflyttning. Det beslutet tog man visserligen tillbaka, men vi vill inte uppleva ett nytt Enskededalen.

Alla kolonilettsinnehavare blev uppsagda till den 1 oktober i fjol. Nu får de sina kontrakt förlängda ett år i taget.

— I dag vet vi alltså att vi får uppleva även nästa sommar här, men sedan?

● Enkät

I aktionsgruppen tycker man att myndigheterna har gömt sig bakom invånarna i stadsdelen Riksby.

— Argumentet för att genomföra områdesplanen har varit att Riksbyborna vill ha trafikleden för att slippa genomfartstrafiken på Kvarnbacksvägen. Men vi har visat att Riksbyborna föredrar att ha kvar koloniområdena.



I förgrunden Brommaplan med stark trafik och mycket buller. På andra sidan skogspartiet — Lokelunden — ligger koloniträdgårdarna som en oas i stadsbilden, alldeles vid kanten av Bromma flygfält.

— Så länge flyget finns kvar är vi räddade, säger kolonisterna. Områdesplanerna är beroende av att man löser flygfältsfrågan.

I april förra året gjorde aktionsgruppen en enkät i området. 1 432 skrev under på kravet om bevarande av koloniträdgårdarna.

● Inget akut

— Vi har knackat dörr, besökt 1 500 av områdets 2 200 lägenhe-

ter. Och vår undersökning visar att ingen vill mista koloniområdet — varken för bostäder eller för väg.

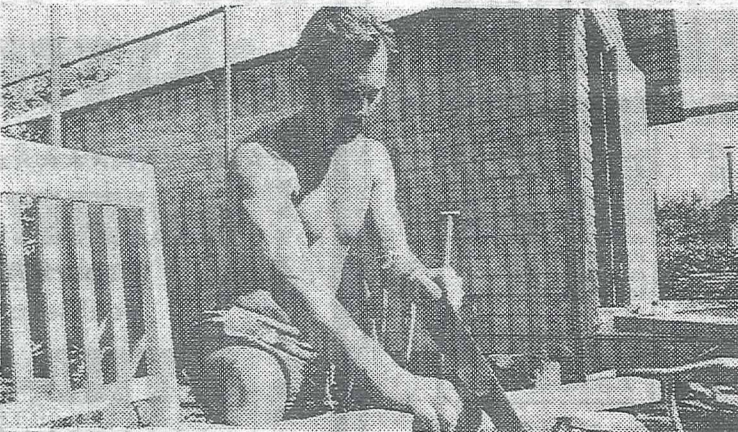
Med stöd av befolkningen i Riksby kräver aktionsgruppen att man bevarar koloniområdena och placerar in dem i den kommande stadsplanen.

— Tyvärr går det inte att i dag säga vad som ska hända med koloniområdena. Allt hänger på det trassel som varit med Bromma flygplats. Vi väntar på ett definitivt beslut om flygverksamheten. Flygfältsfrågan hänger samman med områdesplanen, säger bergar-

rådssekreterare Leif Ljung på stadsbyggnadsroteln.

— Att kontraktet sagts upp får ses som beredskapsåtgärd från kommunens sida, även om det inte finns något akut behov av marken just nu. Kommunen vill ha bort flygfältet av bullerskäl.

MONIKA ANDERSSON

Han struntar i hotet
och bygger nytt!

Juhani Laine är en av dem som trots den ovissa framtiden satsar på att bli kolonist. — Jag hoppas koloniträdgårdarna får finnas kvar, säger Juhani och snickrar på sin stuga.

Allan Hedberg är odlare av kolonilott nr 53 i Iris koloniträdgårdsområde norr om Brommaplan. Trots den osäkra framtiden grönskar hans kolonitäckna som aldrig förr. Här trängs rosor och petunior med dignande körsbärsträd, tomater, vinbär, krusbär...

— Det här är en möjlighet

att andas, säger Allan Hedberg. En oas — och ändå så nära trafikbullret vid Brommaplan.

Koloniodlarna vågar vara lite optimister trots ovissheten. I år har man dragit fram el till föreningshuset och festplatsen.

— Det har kostat drygt 13 000, säger Allan Hedberg. Vi satsar trots ettårskontraktet. Vi vill visa att vi tror på området

— Genomsnittsåldern här är hög, även om det håller på att ske en generationsväxling. För de gamla vore det praktiskt om vi kunde dra in el till stugorna. Men det tårs ingen satsa på så länge vi inte får veta något om framtiden.

Allan Hedberg menar att det vore en belastning för stan om koloniträdgårdarna spolerades.

— Det här fungerar som terapi. Många gamla skulle inte klara upp situationen, och de flesta har inte kraft och ork att starta på nytt någon annanstans.

Nils Berggren är ordförande i Iris koloniförening.

— Många äldre säljer sina lotter. Ovissheten gör att de inte orkar vara kvar. Det är glädjande att vi ändå fått ett 20-tal nya odlare i år. Det är mest ungdomar som vågar satsa på framtiden.

Juhani Laine är en av dem som sällade sig till kolonisternas skara i våras.

— Man får chansa och önska att vi får vara kvar, säger Juhani Laine, som snickrar på sin stuga som bäst. Jag har två barn. Då är det viktigt att ha så här nära till sommarstället — vi bor i Hjulsta.

En försiktig optimism, men Sven Lindblom i aktionsgruppen är orolig ändå.

— Det är stor risk för förslumning om vi inte får besked om vår framtid. Många tycker inte att det är någon idé att måla om; de tårs helt enkelt inte.

Bevara
Lokelunden!

Bevara Lokelunden! Låt inte fornlämningarna få lämna plats för bostadsbebyggelse.

Kolonisterna kämpar också för sitt skogsparti norr om Brommaplan. Nu har man lyckats få fastighetskontoret att röja upp på kullen, men lunden hotas i framtiden av grävsoporna. Här ska enligt områdesplanen för centrala Bromma 500 lägenheter uppföras.

I lunden ligger bl a ett stenåldersröse, tidigare överväxt och risigt. Efter uppröjningen ligger stenarna helt i dagen.

— Min önskan är att man planerar in hela Lokelunden i stadsplanen som parkmark, säger koloniodlaren Allan Hedberg. Och varför inte rekonstruera de värdefulla fornlämningarna.